

Zadeva C-746/23

**Povzetek predloga za sprejetje predhodne odločbe v skladu s členom 98(1)
Poslovnika Sodišča**

Datum vložitve:

5. december 2023

Predložitveno sodišče:

Consiglio di Stato (Italija)

Datum predložitvene odločbe:

29. november 2023

Pritožnici:

Cividale SpA

Flag Srl

Nasprotne stranke v postopku s pritožbo:

Ministero dello Sviluppo Economico (ministrstvo za gospodarski razvoj)

Direzione Generale per l'incentivazione delle attività imprenditoriali del Ministero dello Sviluppo Economico (generalni direktorat za spodbujanje podjetništva ministrstva za gospodarski razvoj)

Dipartimento per lo sviluppo e la coesione economica del Ministero dello Sviluppo Economico (oddelek za razvoj in ekonomsko kohezijo ministrstva za gospodarski razvoj)

Direzione Generale per l'incentivazione delle attività imprenditoriali del Ministero dello Sviluppo Economico-Divisione X (generalni direktorat za spodbujanje podjetništva ministrstva za gospodarski razvoj – oddelek X)

Druga stranka v postopku:

Fonderia di Torbole SpA

Predmet postopka v glavni stvari

Pritožba zoper sodbo št. 00118/2019, s katero je Tribunale amministrativo regionale per il Veneto (deželno upravno sodišče za Benečijo, Italija) zavrnilo tožbo družbe Flag s.r.l. za odpravo odločbe št. 1303 z dne 29. maja 2013, s katero je Ministero dello Sviluppo Economico (ministrstvo za gospodarski razvoj, Italija) navedeni družbi v nasprotju z višino prispevka za njeno sodelovanje v programu racionalizacije livarske industrije, ki ji je bila začasno priznana na podlagi predhodnega dopisa, odobrilo izplačilo prispevka, ki je znašal le 200.000,00 EUR.

Predmet in pravna podlaga predloga za sprejetje predhodne odločbe

Consiglio di Stato (državni svet, Italija) s predlogom za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU prosi za razlago pojma „državna pomoč“ v smislu členov 107 in 108 PDEU ter Uredbe Sveta (EU) 659/1999 zaradi pravilne opredelitve prispevka, določenega zlasti v členu 2(2), točki (a) in (b), decreto ministeriale n. 73/2004 (ministrska uredba št. 73/2004).

Vprašani za predhodno odločanje

1. Ali je mogoče ukrep, kakršen je ta, ki ga določa nacionalna zakonodaja, navedena v točki 20 [prvotne različice tega sklepa o vložitvi predloga za sprejetje predhodne odločbe], zlasti pa ukrep iz člena 2(2)(a) ministrske uredbe št. 73/2004 opredeliti kot „pomoč“ v smislu in za namene členov 107 in 108 PDEU ter Uredbe Sveta (EU) št. 659/1999 z dne 22. marca 1999?
2. Ali je mogoče ukrep, kakršen je ta, ki ga določa nacionalna zakonodaja, navedena v točki 20 [prvotne različice tega sklepa o vložitvi predloga za sprejetje predhodne odločbe], zlasti pa ukrep iz člena 2(2)(b) ministrske uredbe št. 73/2004, opredeliti kot „pomoč“ v smislu in za namene členov 107 in 108 PDEU ter Uredbe Sveta (EU) št. 659/1999 z dne 22. marca 1999?

Navedene določbe prava Unije

Pogodba o delovanju Evropske unije, zlasti: člena 107 in 108.

Uredba Sveta (EU) št. 659/1999 (v nadaljevanju: Uredba št. 659/1999), zlasti: členi 2, 3 in 8.

Obvestilo Evropske komisije o izvrševanju zakonodaje o državni pomoči na nacionalnih sodiščih (UL 2009, C 85, str. 1 in naslednje, v nadaljevanju: obvestilo iz leta 2009).

Obvestilo Evropske komisije C 262/1 z dne 19. julija 2016 o pojmu državne pomoči (v nadaljevanju: obvestilo C 262/1), zlasti: točke od 66 do 69 v poglavju 4).

Navedene določbe nacionalnega prava

Legge del 12 dicembre 2002, n. 273 (zakon št. 273 z dne 12. decembra 2002, v nadaljevanju: zakon št. 273/2002); zlasti člen 12 tega zakona, na podlagi katerega je bil uveden program za racionalizacijo sektorja livarn železovih in jeklenih litin, ki ga je treba izvajati v skladu s podrobnimi pravili in merili, določenimi z uredbo Ministro delle attività produttive (minister za proizvodne dejavnosti, Italija), in ki je ob upoštevanju zakonodaje Evropske unije na področju državnih pomoči namenjen uresničevanju vrste ciljev, ki med drugim vključujejo: „a) spodbujanje večje ustreznosti proizvodnje, tudi z reorganizacijo proizvodnih zmogljivosti in vzpostavitvijo ugodnih pogojev za njihovo koncentracijo v podjetjih z najvišjo stopnjo konkurenčnosti“.

Decreto del Ministero delle Attività Produttive del 13 gennaio 2004, n. 73 (uredba ministrstva za proizvodne dejavnosti št. 73 z dne 13. januarja 2004, v nadaljevanju: ministrska uredba št. 73/2004); zlasti:

člen 2, ki določa: „1. Za reorganizacijo sektorja se zaradi presežka proizvodnih zmogljivosti, ki obstajajo v proizvodnem sistemu, spodbuja izvajanje programov za fizično uničenje obratov in opreme, ki sestavljajo proizvodni cikel, in posledično zapiranje proizvodnih obratov [...].

2. Višina prispevka se določi z upoštevanjem višje od obeh vrednosti, določenih v sporočilu Evropske unije C (2002) 315 z dne 7. marca 2002: „prispevek za kritje fiksnih stroškov“ – „preostala vrednost obratov, ki jih je treba uničiti“, in znaša:

a) 100 % v primeru zmanjšanja proizvodne zmogljivosti, do katere pride zaradi združitve podjetij ali sklenitve pogodb med livarskimi podjetji, v katerih je med drugim predvidena ustrezná ureditev problematike delovnih mest. Natančneje, livarna, ki prevzame opuščeno proizvodno linijo, mora na podlagi povprečja zadnjih treh potrjenih bilanc stanja dokazati, da dosega pozitivne vrednosti donosnosti prodaje (ROS). Tako potrdilo izda revizijska družba. Poleg tega je treba na podlagi izvedenskega mnenja, ki ga pripravi izvedenec zadevne stroke, dokazati, da je livarna sposobna z lastnimi obrati nadaljevati proizvodnjo livarne, ki je prenehala opravljati to dejavnost;

b) 60 % najvišjega zneska prispevka v primeru zgolj zmanjšanja proizvodne zmogljivosti.

3. Navedeni vrednosti se določita tako:

a) sedanja vrednost prispevka za kritje obratov v zadnjem triletnem obdobju od leta 2000 do leta 2002; pri določitvi prispevka za kritje industrijskega podjetja se upoštevajo le postavke poslovnega izida, ki se nanašajo na prihodke in vstopne stroške, kar pomeni, da se izključijo vsi finančni elementi in elementi, ki niso povezani s poslovanjem;

b) preostala knjigovodska vrednost obratov, ki jih je treba uničiti, zmanjšana za amortizacijo, izkazano na dan 31. decembra 2002.

4. Ti vrednosti se ugotovita na podlagi tehnične ocene, ki jo opravi specializirana kreditna institucija [...].

5. Podjetja, ki zaprosijo za dodelitev prispevka, poleg tega:

a) izvedejo prestrukturiranje bilanc stanja, ki ga revizijsko podjetje opravi v skladu z obrazcem iz Priloge D;

b) v programih za uničenje obratov predvidijo ustrezno ureditev nastale problematike delovnih mest;

c) uničijo obrate, ki so upravičeni do zadevne spodbude, v roku enega leta po objavi te uredbe v Gazzetta Ufficiale della Repubblica Italiana (uradni list Italijanske republike);

d) predložijo pogodbo, sklenjeno s podjetjem, ki je sposobno nadaljevati opuščeno proizvodnjo, v kateri so navedene zahteve iz odstavka 2(a) tega člena, da bi lahko uveljavljala 100-odstotno stopnjo prispevka.

6. Uničenje proizvodnih obratov zajema razrez delov obrata, navedenih v Prilogi C. Stroški teh postopkov se odštejejo od prihodkov, ustvarjenih s prodajo odpadnega materiala.

7. Za preverjanje uničenja proizvodnih obratov so zadolžene posebne komisije, ki se imenujejo s sklepom Direttore generale per il coordinamento degli incentivi alle imprese (generalni direktor, pristojen za usklajevanje spodbud podjetjem, Italija). [...].

8. Prihodki, ki jih podjetja, ki zaprosijo za dodelitev prispevka, ustvarijo s prodajo odpadnega materiala, od katerih se odštejejo stroški, nastali zaradi ukrepov, povezanih s plamenskim razrezom in rušenjem obratov, se po prejemu celotnega zneska prispevka iz naslova uničenja obrata vplačajo v dobro prihodkov državnega proračuna. [...];

člen 7: „1. Podjetja, ki opravljajo dejavnost livarn železovih in jeklenih litin ter nameravajo zaprositi za dodelitev prispevkov iz člena 12 zakona št. 273 z dne 12. decembra 2002, za namene iz točke (a) navedenega člena izpolnjujejo naslednje pogoje:

a) so vpisana v poslovni register; ta pogoj velja tudi za podjetja, ki so nastala z združitvijo, prevzemom ali razdružitvijo podjetij, ki so bila pravne osebe pred 1. januarjem 2000; to prav tako velja za proizvodne enote, ki izvajajo celoten proizvodni cikel livarne, tudi če pripadajo istemu podjetju;

b) po 1. januarju 2002 niso spremenila predmeta proizvodnje in strukture obratov;

c) so se do 31. decembra 2001 redno ukvarjala s proizvodnjo, kar z izvedenskim mnenjem potrdi izvedenec zadevne stroke, ki je vpisan v imenik sodnih izvedencev in ga je imenovalo sodišče;

d) so na dan vložitve zahtevka lastniki obratov, v katerih je treba opustiti proizvodnjo;

e) niso v stečajnem postopku ali v postopku zaradi insolventnosti [...];“;

člen 9: „1. Družbe, ki so upravičene do ugodnosti, v petih letih po datumu prejema plačila ne smejo ponovno vzpostaviti proizvodne zmogljivosti, ki je bila opuščena.

2. Zadevna podjetja, ki ne spoštujejo določbe iz odstavka 1, izgubijo pravico do ugodnosti v obsegu, ki je enak obsegu ponovno vzpostavljene proizvodne zmogljivosti, posledično pa se jim naloži tudi obveznost vračila ustreznega prispevka skupaj z zakonitimi obrestmi in ob upoštevanju revalorizacije.

3. Zadevno podjetje, ki ne spoštuje pogodbe iz člena 2(2)(a) te uredbe, sklenjene med podjetji, izgubi pravico do najvišjega zneska prispevka.

4. V skladu z veljavno zakonodajo se določbe iz prejšnjih odstavkov uporabljajo za matične družbe, hčerinske družbe in družbe, ki so kakor koli povezane z družbami, ki so prejemnice zadevnih prispevkov.

5. Ukinitiv dodeljenih ugodnosti je predvidena tudi v primerih iz člena 9 decreto legislativo 31 marzo 1998, n. 123 (zakonska uredba št. 123 z dne 31. marca 1998).“

Decreto ministeriale del 6 febbraio 2006 (ministrska uredba z dne 6. februarja 2006), objavljena v *Gazzetta Ufficiale* št. 36 z dne 13. februarja 2006 (v nadaljevanju: ministrska uredba iz leta 2006), zlasti:

člen 1, ki določa, da prispevek iz člena 2 ministrske uredbe št. 73/2004 pomeni nadomestilo za izgubo premoženjske vrednosti obrata, ki je bila določena, ko je podjetje začelo sodelovati v programu reorganizacije, uvedenem na podlagi zakona št. 273/2002;

člen 2, v skladu s katerim se tako nadomestilo izplača „po izbrisu podjetja iz ‚poslovnega registra‘ iz člena 2495 Codice civile (civilni zakonik) ali, če gre za podjetja, ki imajo registriranih več poslovnih dejavnosti, po prenosu livarske dejavnosti na drugo novoustanovljeno podjetje, ki po izvedbi del in postopkov, potrebnih za fizično uničenje obratov, preneha z opravljanjem dejavnosti. V nobenem primeru pa nadomestila ni mogoče izplačati, če do uničenja obratov ne

pride v roku enega leta po objavi te uredbe v Gazzetta Ufficiale della Repubblica italiana.“;

člen 3, ki določa, da se višina prispevka določi v skladu s členom 2(3) ministrske uredbe št. 73/2004.

Decreto-legge del 31 dicembre 2007, n. 248, convertito dalla legge del 28 febbraio 2008, n. 31 (uredba-zakon št. 248 z dne 31. decembra 2007, ki je bila potrjena v zakon z zakonom št. 31 z dne 28. februarja 2008, v nadaljevanju: uredba-zakon št. 248/2007); zlasti člen 51c, ki določa, da se spodbuda, dodeljena na podlagi člena 12(2) zakona št. 273/2002, izplača v skladu s podrobnimi pravili, določenimi v ministrski uredbi iz leta 2006, brez „poseganja v preverjanje skladnosti z zastavno pravico upnikov podjetja iz člena 2740 civilnega zakonika, ki se opravi na podlagi tehnične ocene“.

Decreto del MISE del 17 aprile 2009 (uredba ministrstva za gospodarski razvoj z dne 17. aprila 2009, v nadaljevanju: ministrska uredba iz leta 2009), v kateri so ponovno določena podrobna pravila za izračun spodbude, dodeljene na podlagi člena 12(2) zakona št. 273/2002.

Kratka predstavitev dejanskega stanja in postopka v glavni stvari

- 1 Družba Flag s.r.l., ki opravlja dejavnost v sektorju livarn železovih in jeklenih litin ter je v 100-odstotni lasti družbe Cividale s.p.a., je 18. junija 2004 pri ministrstvu za gospodarski razvoj vložila vlogo za dodelitev 100-odstotnega zneska prispevka, ki je določen v členu 12 zakona št. 273/2002 v povezavi s členom 2(2)(a) ministrske uredbe št. 73/2004 (v nadaljevanju: zadevni prispevek). Ta družba je namreč nameravala v enem od svojih proizvodnih obratov opustiti proizvodnjo in z družbo Cividale Spa skleniti pogodbo za ureditev problematike, ki bi zaradi tega nastala na področju delovnih mest.
- 2 Ministrstvo za gospodarski razvoj je z dopisom z dne 14. septembra 2006, ki ga je pripravilo po tem, ko je bila opravljena ocena za določitev vrednosti obrata, ki ga je treba uničiti, začasno odločilo, da se družbi Flag s.r.l. dodeli prispevek v višini 1.645.365,58 EUR. Navedlo je tudi, da je izplačilo tega prispevka na eni strani pogojeno s preveritvijo dejanskega uničenja zadevnega obrata, ki ga opravi posebna komisija tega ministrstva, na drugi strani pa s prenosom poslovne dejavnosti, ki naj bi se opustila, na drugo družbo, ustanovljeno izključno zaradi uničenja zadevnega obrata.
- 3 Družba Flag s.r.l. je poslovno dejavnost, za katero je bila predvidena opustitev, z aktom z dne 28. decembra 2006 prenesla na družbo Flag Fonderia Acciaio Marcon s.r.l., ki je bila ustanovljena zaradi uničenja zadevnega obrata, prodaje odpadnega materiala in plačila s tem ustvarjenih prihodkov v državni proračun. Nad to družbi je bil nato uveden postopek likvidacije, v nadaljevanju pa je bila izbrisana iz poslovnega registra.

- 4 Družba Cividale S.p.A., ki je edini preživeli družbenik, je zato ministrstvo za gospodarski razvoj zaprosila za izplačilo prispevka v znesku, ki je bil določen v dopisu z dne 14. septembra 2006.
- 5 Ministrstvo za gospodarski razvoj pa je nato izdalo odločbo št. 1303 z dne 29. maja 2013 (v nadaljevanju: izpodbijana odločba), s katero je v skladu s pravili o državnih pomočeh nizke vrednosti (tako imenovano ureditvijo *de minimis*) odobrilo plačilo prispevka, ki je znašal le 200.000,00 EUR.
- 6 Družbi Cividale s.p.a. in Flag s.r.l. sta zoper to odločbo vložili tožbi pri T.A.R. per il Lazio (deželno upravno sodišče za Lacij, Italija), v katerih sta med drugim zatrjevali kršitev načel sorazmernosti, razumnosti in varstva legitimnih pričakovanj ter se sklicevali na nesmiselnost in nezadostnost obrazložitve izpodbijane odločbe, saj ministrstvo za gospodarski razvoj ni nikdar navedlo, da obstaja postopek, v okviru katerega je treba zadevni prispevek v skladu s pravili o državnih pomočeh priglasiti Evropski komisiji, prav tako pa izplačila zadevnega prispevka ni pogojevalo z izidom tega postopka priglasitve. Poleg tega sta zatrjevali tudi kršitev členov 107 in 108 PDEU ter Uredbe št. 659/1999, saj naj zadevni prispevek ne bi pomenil državne pomoči, ampak le nadomestilo, zaradi katerega naj ne bi imeli nobene gospodarske prednosti.
- 7 V ta postopek se je spustilo tudi ministrstvo za gospodarski razvoj, ki je trdilo, da je zakonodajo, ki ureja zadevni prispevek, 24. septembra 2003 v skladu z Uredbo št. 659/1999 „poskusilo“ priglasiti Evropski komisiji, vendar je po prejemu zahteve po dodatnih podatkih, ki jo je Komisija poslala 21. novembra 2003, menilo, da je Komisija sprejela negativno odločbo, zaradi česar se je odločilo za opustitev tega postopka.
- 8 T.A.R. per il Veneto (deželno upravno sodišče za Benečijo), pred katerim je po tem, ko se je T.A.R. per il Lazio (deželno upravno sodišče za Lacij) izreklo za nepristojno, potekal postopek na prvi stopnji, je s sodbo št. 00118/2019 zavrnilo tožbi navedenih družb. To sodišče je ravnanje ministrstva za gospodarski razvoj v zvezi z vodenjem te zadeve v okviru postopka z Evropsko komisijo sicer grajalo, vendar je razsodilo, da prispevka, za katerega sta zaprosili navedeni družbi, ni mogoče izplačati brez predhodne odločbe Komisije. Navedeni družbi sta zato zoper to sodbo vložili pritožbo pri Consiglio di Stato (državni svet, Italija), ki je predložitevno sodišče.

Bistvene trditve strank v postopku v glavni stvari

- 9 Pritožnici trdita, da zadevnega prispevka ni mogoče opredeliti kot državno pomoč, saj obstaja več razlogov, zaradi katerih pogoji iz člena 107 PDEU niso izpolnjeni. Ker naj bi bilo izplačilo zadevnega prispevka pogojeno z dokončnim uničenjem proizvodnih obratov in s prenehanjem subjekta, ki je lastnik teh obratov, naj ta prispevek zlasti ne bi mogel izkrivljati konkurence, saj se izplača subjektu, ki na zadevnem trgu ni več dejaven. Zadevni prispevek naj bi tako pomenil zgolj nadomestilo za izgubo proizvodne zmogljivosti tega subjekta. Nazadnje, znesek

tega prispevka naj bi bil v skladu z merili za izračun, ki so določena v ministrskih uredbah, bistveno nižji od vrednosti uničenega obrata glede na njegovo proizvodno zmogljivost.

- 10 Pritožnici prav tako trdita, da je T.A.R. per il Veneto (deželno upravno sodišče za Benečijo) storilo napako, ker je ugotovilo, da nacionalno sodišče pri razlagi pojma „državna pomoč“, kakor je določen v obvestilu iz leta 2009, ne sme nadomestiti Evropske komisije, zlasti če ta, kot v obravnavani zadevi, ne sprejme nobene odločitve, ker postopek priglasitve sploh ni bil izveden.
- 11 Ministrstvo za gospodarski razvoj, ki se je spustilo v postopek, predlaga, naj se pritožba zavrne in naj se izpodbijana sodba potrdi. Ministrstvo je potrdilo, da je tako družbama pritožnicama kot tudi trinajstim drugim družbam začasno odobrilo izplačilo zadevnega prispevka, vendar se je nato odločilo, da bo to izplačilo preklicalo in ga nadomestilo z izplačilom prispevka, ki bo znašal največ 200.000,00 EUR, saj „ni bilo prepričano“, da je zadevni prispevek združljiv z zakonodajo Unije na področju državnih pomoči. Prav tako je potrdilo, da nima več nobenega dokumenta, ki bi ga pripravilo bodisi ministrstvo za gospodarski razvoj bodisi Evropska komisija in iz katerega bi bilo razvidno, da je zakonodajo, ki ureja zadevni prispevek, „poskusilo“ priglasiti Evropski komisiji.

Kratka predstavitev obrazložitve predloga za sprejetje predhodne odločbe

- 12 Consiglio di Stato (državni svet) dvomi, da je mogoče zadevni prispevek opredeliti kot državno pomoč v smislu členov 107 in 108 PDEU ter da za ta prispevek posledično velja obveznost priglasitve Evropski komisiji. Razrešitev tega vprašanja je odločilna za rešitev spora v postopku v glavni stvari, v katerem se izpodbijajo odločbe, sprejete na podlagi domneve, da zadevni prispevek pomeni državno pomoč, čeprav Evropska komisija v zvezi s tem ni sprejela nobene odločitve.
- 13 Predložitveno sodišče sicer priznava, da je za preverjanje združljivosti zadevnega prispevka pristojna Evropska komisija, vendar navaja, da se pri uporabi členov 107 in 108 PDEU ter Uredbe št. 659/1999 uporablja pojem „državna pomoč“, ki je avtonomen; prav tako navaja, da obveznost predhodne priglasitve Komisiji obstaja le v zvezi z ukrepom, ki ga je mogoče objektivno opredeliti kot državno pomoč.
- 14 Predložitveno sodišče, ki se sklicuje na točke od 66 do 69 obvestila Komisije C 262/1 in sodno prakso Sodišča Evropske unije, opozarja, da je državna pomoč vsaka korist, s katero se podjetju, tudi posredno, daje prednost, ne glede na to, ali se ta prednost dodeli v obliki gospodarske subvencije ali pa v obliki davčnih ugodnosti oziroma drugih olajšav, s katerimi se zmanjšajo stroški, ki običajno bremenijo proračun podjetja (glej sodbi Sodišča z dne 2. julija 1974, C-173/73, in z dne 5. oktobra 1999, C-251/97). Natančneje, če se ugotovi obstoj tovrstne pomoči, potem v skladu s sodno prakso Sodišča velja, da okoliščina, da je določen ukrep namenjen doseganju socialnih ali davčnih ciljev, sploh ni upoštevana: v tem

smislu sta bili kot državna pomoč opredeljeni tudi dodelitev bančnih poroštev, ki jih podjetja sicer ne bi pridobila, in prodaja zemljišč po preferenčnih cenah (glej sodbe Sodišča z dne 2. februarja 1998, združene zadeve 67, 68 in 70/85; z dne 21. marca 1991, C-303/88; z dne 19. maja 1999, C-6/97; z dne 21. marca 1990, C-142/87, in z dne 10. aprila 2003, T-366/00). Po drugi strani pa ta pojem ne zajema prispevkov, ki se nekaterim podjetjem odobrijo za nadomestilo dodatnih stroškov, nastalih zaradi izpolnjevanja obveznosti javne službe, in splošnih ukrepov, ki ne dajejo prednosti določenim podjetjem ali proizvajalcem (glej sodbi Sodišča z dne 22. novembra 2001, C-53/00, in z dne 24. julija 2003, C-280/00).

- 15 Consiglio di Stato (državni svet) poleg tega opozarja na obstoj uredb Unije, v katerih so opredeljene državne pomoči, ki so *a priori* dopustne in za katere ne velja obveznost predhodne priglasitve Komisiji: gre za ukrepe, ki so namenjeni povečanju obsega naložb ali ki v vsakem primeru prispevajo k delovanju in ohranitvi podjetja, ki je prejelo tako pomoč. Zadevni prispevek pa je drugačen, saj se izplača le za fizično uničenje proizvodnih obratov ter sočasno prenehanje poslovne dejavnosti lastnika uničenega obrata in upravičenca do tega prispevka.
- 16 Po mnenju Consiglio di Stato (državni svet) zadnjenavedena ugotovitev velja tudi v primeru, ki ga predvideva člen 2(2)(a) ministrske uredbe št. 73/2004 in v katerem podjetje, ki opusti proizvodnjo, z drugimi podjetji sklene pogodbe, namenjene ohranitvi delovnih mest in opuščene proizvodnje. Nacionalna zakonodaja namreč v takem primeru ne dopušča, da bi se prispevek izplačal podjetju, ki se na podlagi predhodne pogodbe, sklenjene s podjetjem, ki opušča zadevni obrat, zaveže k prevzemu te proizvodne zmogljivosti in tam zaposlenih delavcev. Poleg tega velja, da subjekt, ki prejme zadevni prispevek, te proizvodne zmogljivosti pet let po izplačilu zadevnega prispevka ne sme ponovno vzpostaviti.
- 17 Predložitveno sodišče priznava, da so v zakonodaji Unije na področju državnih pomoči predvideni nekateri ukrepi pomoči, ki se, tako kot zadevni prispevek, izplačajo v zameno za zmanjšanje obsega proizvodnje v podjetju, ki prejme tako pomoč, in ki med drugim vključujejo tudi neposredna plačila kmetijskim gospodarstvom v okviru tako imenovane „obvezne prae“ ter pomoči, določene v Uredbi 2078/92/EGS. Vendar predložitveno sodišče poudarja, da imajo ti ukrepi vnaprej določeno obdobje uporabe in ne zajemajo niti uničenja proizvodnih sredstev niti prenehanja podjetja, ki je prejelo pomoč.
- 18 Consiglio di Stato (državni svet) obenem poudarja, da se v zvezi z zadevnim prispevkom pojavljajo nekateri pomisleki, če bi se ta prispevek v skladu s členom 2(2)(a) ministrske uredbe št. 73/2004 izplačal v višini 100 %. Na podlagi pogodbe, ki jo podjetje, ki zaprosi za tak prispevek, sklene z drugimi podjetji zaradi prevzema proizvodnje in ureditve problematike, povezane z delovnimi mesti, bi namreč lahko prišlo do prenosa vseh strank tega podjetja na eno samo drugo podjetje, ki bi tako pridobilo prednost z vidika strank in prometa. Podobne pogodbe bi lahko privedle tudi do koncentracije med podjetji, zlasti če bi se nanašale na dejanske združitve, zaradi česar bi lahko vplivale na konkurenco. Consiglio di Stato (državni svet) poleg tega poudarja, da predpisi, ki urejajo

zadevni prispevek, ne vsebujejo nobene zaščitne klavzule na področju koncentracij, ki bi izhajala bodisi iz nacionalne zakonodaje bodisi iz zakonodaje Unije. Taki pomisleki pa se ne porajajo v primeru, predvidenem v členu 2(2)(b) ministrske uredbe št. 73/2004, ki ne predpisuje sklepanja pogodb z drugimi podjetji, zaradi česar se vse stranke podjetja, ki opusti proizvodnjo, prosto porazdelijo med druga podjetja v zadevnem sektorju.

DELOVNI DOKUMENT